בעולם

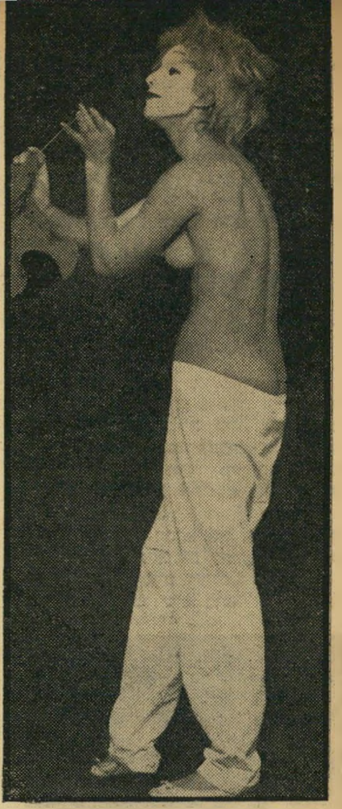

הזיצנית בפעולה
סטריפטיז —

איטליה
פאנטו־עירום

האיטלקים, שנתנו לעולם המון דברים טובים כמו ג׳ינה לולובריג׳ידה, רוזנה שקיאפינו וסופיה לורן, המציאו עוד משהו ל־הנאת העולם הגברי: הפאנטו־עירום.

הרעיון גאוני בפשטותו: מצרפים שתיים מאמנויות־העולם העתיקות ביותר — הפאנטומימה והסטריפטיז.

לא צריך הרבה תוספות, רק כמה וכמה אביזרים שכל שחקנית ו/או רקדנית יכולה להשיג: פרח, כובע משונה, בגדים (מעט), וצבע־איפור לבן ואדום חזק.

ליצנית בקירקס. את האמנות החדשה המציאה חשפנית איטלקיה, המוהה עצמה רק בשם פאיאצה — „ליצנית". כיאה ל־כינויה ולהופעתה, היא מבצעת את הפאנטו־עירום שלה — בזירת־הקירקס.

החידוש מצא חן בעיני האיטלקים והזרים הבאים לאיטליה. תוך זמן קצר, הפכו ה־פאנטו־עירומות מאחת לעשרות, הופיעו לא רק בקירקס — אלא קירקסו גם במועדוני־לילה ואפילו בסתם מועדוני־קצב ובדיסקו־טקים.

השבוע הצהירה הפאיאצה באוזני עיתו־נאים: „אם הצלחתי תימשך — אייצא את האמנות החדשה שלי לחו״ל."

תחנותיה המיועדות הראשונות: לבנון, תורכיה — וישראל.

ברית־המועצות
התחנה המצחיקה ביותר

„האם קיימת בכלל תחנת־שידור כזאת כמו ראדיו־אריאן?" שואלים מדי שבוע, בגרמניה ובצרפת, קוראי־עיתונות ספקניים, כשהם קוראים על תעלוליה של הקריינית נארה שלפשיטיאן ושל הבוס שלה ג׳ון סאקוביץ קיראקוסיאן.

התשובה היא תמיד: „ועוד איך קיימת!" כי תחנת־השידור של בירת הרפובליקה הסובייטית של ארמניה הפכה, ב־43 שנות־קיומה, למוסד בינלאומי: זוהי תחנת־השידור המצחיקה ביותר בעולם.

לא בוגדים — עקרונית. בולטת ב־מיוחד התוכנית שאלות ותשובות, בה יכול כל אזרח ארמני — או סובייטי — לשאול באוזני־נפש.

למשל: „האם הגברים הסובייטיים נאמנים, כשהם יוצאים בתפקיד?" שאלה מאזינה אחת.

תשובה: „עקרונית — כן. ביחוד האסטרו־נאוטים."

או: „האם באמת המציאו ברוסיה את קרני־הרנטגן?"

תשובה: „עקרונית — כן. כבר ב־1604 אמר המדען המוסקבאי בויאו מורושוב ל־אשתו: ‚אני רואה בדיוק מה שאת עושה, מנוולת! אני בוחן אצלך לב וכליות!׳ "

לפעמים גם שואלים את ראדיו אריוואן שאלות על שיטות־העבודה שלו. למשל: „מדוע אתם מרבים כל־כך לענות על שאלות בשאלות נגדיות?"

תשובה: „למה לא, בעצם?"

בזמן החשמונאים. ראדיו אריוואן משדר עתה בשבע שפות: בארמנית, ערבית, אנגלית, צרפתית, כורדית, רוסית ובשפה של אסרבדג׳ן. את תוכניותיו ניתן לקלוט בגלים קצרים 118.1 מטר, 4.5 ו־4.25 וגם בגלים 74.26 ו־347.6 מטר.

הארמנים הם עם עתיק־יומין. אם כי בדרך כלל אין הם מצטיינים בחוש־הומור: „אין להם הרבה על מה לצחוק, כי טבחו אותם במשך אלפיים שנה," מסביר קיראקוסיאן, „צמחו מתוכם סופרים והומוריסטים גדולים, כמו הארמני־האמריקאי ויליאם סאדויאן."

מזה 2000 שנה קיים תיאטרון ארמני ו־מזה 1600 שנה — ספרות בשפה זו. באר־מניה עצמה, שהיא חבל־רפובליקה סובייטי וחלק מברית־המועצות, חיים 2.2 מיליון ארמנים; ביתר הרפובליקות הסובייטיות — עוד 1.5 מיליון.

אריוואן עצמה — שהפכה לשם־דבר הו־דות לתחנת־השידור שלה — היא עיר בת 2750 שנה. כשירושלים של החשמונאים עדיין לא נחרבה, כבר היתה אריוואן קיימת, פורחת ומשגשגת.

אין בארמניה אנאלפבתים. לעומת זאת יש בעיר כ־30 אלף סטודנטים אוניברסיטאיים, חצי מיליון תלמידי בית־ספר ועשרת אלפים מדענים.

פנטומימה מיוחדת במינה
— ופנטומימת

אולי כל הפוטנציאל האינטלקטואלי הוא שגורם לחידוד השאלות־והתשובות של ראד־יו אריוואן. כשנשאלה התחנה, למשל, „מדוע כל־כך הרבה מתשובותיה מתחמקותז" ענתה הקריינית נארה: „משום שאחרים עונים במ־קומנו."

מסכם מנהל־התחנה: „הכיוון של התחנה שלנו ניתן, אולי להגדרה הקולעת ביותר ב־

(המשך בעמוד 52)

שחם לביונסון אילון